ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 26ης Ιανουαρίου 1994 *

Στην υπόθεση C-381/92,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Christopher Docksey, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Annecchino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, εκπροσωπουμένης από τον Louis J. Dockery, Chief State Solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιρλανδίας, 28, route d'Arlon,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών (ΕΕ 1988, L 194, σ. 10), την οδηγία 90/120/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1990, για την τροποποίηση της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ (ΕΕ 1990, L 71, σ. 37) και την οδηγία 88/658/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1988, για την τροποποίηση της

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας (ΕΕ 1988, L 382, σ. 15), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (εισηγητή), προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro
γραμματέας: J.-G. Giraud

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Νοεμβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Οκτωβρίου 1992, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 88/407/ΕΟΚ του

Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών (ΕΕ 1988, L 194, σ. 10), την οδηγία 90/120/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1990, για την τροποποίηση της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ (ΕΕ 1990, L 71, σ. 37), και την οδηγία 88/658/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1988, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας (ΕΕ 1988, L 382, σ. 15), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ.

2 Όσον αφορά τις οδηγίες 88/407/ΕΟΚ και 90/120/ΕΟΚ, η μεταφορά των οποίων έπρεπε να γίνει την 1η Ιανουαρίου και την 1η Απριλίου 1990 αντιστοίχως, η Ιρλανδική Κυβέρνηση επικαλείται, δικαιολογούμενη για το εκπρόθεσμο, την περιπλοκότητα που συνεπάγονται οι απαιτούμενες νομοθετικής φύσεως τροποποιήσεις. Υποστηρίζει ότι τα εκτελεστικά μέτρα έπρεπε να τεθούν σε ισχύ εντός των συντομοτέρων δυνατών προθεσμιών και ότι εν πάση περιπτώσει εφαρμόζονταν ήδη στην πράξη, δεδομένου ότι οι εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών στην Ιρλανδία διενεργούνται σύμφωνα με τις επιταγές που απαντούν στις επίδικες οδηγίες.

3 Στις 16 Σεπτεμβρίου 1993, η Ιρλανδική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή σχετικά με τη θέσπιση των European Communities (Trade in Bovine Breeding Animals, their Semen, Ova and Embryos) Regulations του 1993 (S.I. αριθ. 259 του 1993), κανονιστικών πράξεων μεταφοράς στο ιρλανδικό δίκαιο των ανωτέρω οδηγιών.

4 Με έγγραφο, το οποίο περιήλθε στο Δικαστήριο στις 24 Νοεμβρίου 1993, ήτοι μετά την ανάπτυξη των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, η Επιτροπή παραιτήθηκε από το σκέλος της προσφυγής που αφορά τις οδηγίες 88/407/ΕΟΚ και 90/120/ΕΟΚ, διευκρινίζοντας ότι εμμένει ως προς το σκέλος εκείνο της προσφυγής που αφορά την οδηγία 88/658/ΕΟΚ.

5 Κατόπιν αυτού, δεν συντρέχει λόγος εξετάσεως των αιτιάσεων που άπτονται των οδηγιών 88/407/ΕΟΚ και 90/120/ΕΟΚ.

6 Όσον αφορά την οδηγία 88/658/ΕΟΚ, η μεταφορά της οποίας έπρεπε να λάβει χώρα το αργότερο την 1η Ιουλίου 1990, ενώ για ορισμένες από τις διατάξεις της την 1η Ιανουαρίου 1992, η Ιρλανδική Κυβέρνηση διατείνεται ότι μερίμνησε για τη μεταφορά της στην εσωτερική έννομη τάξη της μέσω διοικητικών μέτρων και

συγκεκριμένα με οδηγίες που απηύθυνε στους αρμοδίους υπαλλήλους, όπως άλλωστε γνωστοποίησε στην Επιτροπή στις 7 Ιουνίου 1991. Η Ιρλανδική Κυβέρνηση προσθέτει ότι σε κάθε περίπτωση η οδηγία δεν εφαρμόζεται πλέον, δεδομένου ότι αντικαταστάθηκε από την οδηγία 92/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1992, για την τροποποίηση και ενημέρωση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας και για την τροποποίηση της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ (ΕΕ 1992, L 57, σ. 1), που άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1993. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Ιρλανδική Κυβέρνηση εκτιμά ότι δεν μπορεί πλέον να της προσάπτεται οποιαδήποτε παράβαση.

7 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι απλή διοικητική πρακτική, η οποία από τη φύση της επιδέχεται τροποποίηση, κατά το δοκούν, εκ μέρους της διοικήσεως και στερείται κατάλληλης δημοσιότητας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έγκυρη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη (απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 1992 στην υπόθεση C-236/91, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 1992, σ. I-5933, σκέψη 6).

8 Δεύτερον, υπογραμμίζεται ότι η οδηγία 92/5/ΕΟΚ δεν κατάργησε τις επιβληθείσες με την οδηγία 88/658/ΕΟΚ υποχρεώσεις, αλλ' απλώς τις αναπροσάρμοσε. Υπό τις περιστάσεις αυτές, καίτοι η οδηγία 88/658/ΕΟΚ δεν ισχύει πλέον από 1ης Ιανουαρίου 1993, μόνον η πραγματική μεταφορά της οδηγίας 92/5/ΕΟΚ θα επέτρεπε να θεωρηθεί ότι η Ιρλανδία ήρε την παράβαση που της προσάπτεται στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής. Εν πάση περιπτώσει, η Ιρλανδία δεν διατείνεται ότι μετέφερε την ανωτέρω οδηγία.

9 Επομένως, διαπιστώνεται η παράβαση σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής που αφορούν την οδηγία 88/658/ΕΟΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

10 Δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον η στάση του αντιδίκου δεν δικαιολογεί την επιδίκαση των εξόδων σε βάρος του. Επειδή η Ιρλανδία μερίμνησε για τη μεταφορά των οδηγιών 88/407/ΕΟΚ και 90/120/ΕΟΚ στη εσωτερική έννομη τάξη της μετά την

άσκηση της προσφυγής, πρέπει να φέρει τα αντίστοιχα δικαστικά έξοδα. Επειδή ηττήθη επί των λοιπών σκελών της προσφυγής, φέρει επίσης τα αντίστοιχα έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) **Παραλείποντας να θέσει σε ισχύ εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 88/658/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1988, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ.**

2) **Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.**

Due Mancini Moitinho de Almeida

Edward Joliet Schockweiler

Rodríguez Iglesias Grévisse Zuleeg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Ιανουαρίου 1994.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

J.-G. Giraud O. Due